

Cod ECLI ECLI:RO:JDS2B:2018:002.001085

Dosar nr. 26969/300/2017

SENTINȚA CIVILĂ NR. 1085

Şedinţa din camera de consiliu de la 02.02.2018

Instanța constituță din:

Președinte: Sîrbu Ioana-Adriana

Grefier: Iacob Claudia Nicoleta

Pe rol se află pronunțarea asupra cererii de chemare în judecată formulată de reclamantul CONCILIUL DE MEDIERE în contradictoriu cu părâțul

– BIROU DE MEDIATOR, având ca obiect *cerere de valoare redusă*.

Dezbaterile asupra fondului cauzei au avut loc în ședința din camera de consiliu de la data de 26.01.2018, cuprinse fiind în încheierea de ședință pronunțată la acea dată, care face parte integrantă din prezenta, când, instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 02.02.2018, când, în aceeași compunere, hotărâște următoarele:

INSTANȚA,

Deliberând asupra cauzei, constată următoarele:

Prin cererea de valoare redusă înregistrată pe rolul Judecătoriei sector 1 București sub nr. 18320/299/2017 la data de 30.05.2017, reclamantul CONCILIUL DE MEDIERE a chemat în judecată pe părâțul

– BIROU DE MEDIATOR, pentru ca, prin

hotărârea ce se va pronunța să fie obligat la plata sumei de 2.300 lei, conform facturii nr.3967 seria CM din data de 19.10.2016, precum și la plata cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a arătat că, în fapt, la data de 19.10.2016 a fost emisă factura fiscală seria CM nr. 3967, pentru suma de 2.300 lei ce reprezintă taxe anuale profesionale pentru perioada 2012-2016 în valoare de 300 lei anual și taxe anuale administrare tablou pe anii 2010-2011 în valoare de 400 lei/an, în baza Hotărârii Consiliului de mediere nr.196/25.02.2012, Regulamentului de Organizare și Funcționare a Consiliului de Mediere aprobat prin Hotărârea nr.5/13 mai 2007 și Legii nr.192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, părâțul neprocedând la plata acestor taxe, deși avea obligația de a respecta hotărârile Consiliului de mediere încă de la data completării cererii de autorizare precum și a actului de constituire a biroului de mediator.

În drept, a invocat dispozițiile art. 1025 Cod procedură civilă.

În probăjune, a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri, pe care le-a atașat acțiunii (f.5-30).

Cererea de chemare în judecată a fost legal timbrată, fiind achitată taxa judiciară de timbru în quantum de 200 (f.37).

Părâțul a formulat întâmpinare la data de 31.07.2017 (f.47-49) prin care a invocat excepția necompetenței teritoriale a Judecătoriei sector 1 București, excepția netimbrării sau insuficienței timbrării a cererii, excepția lipsei calității procesuale pasive, excepția prescripției dreptului material la acțiune pentru pretențiile scadente anterior datei de 30.05.2014, excepția inadmisibilității acțiunii, iar pe fondul cauzei, respingerea cererii, ca neîntemeiată.

Operator de date cu caracter personal nr. 2891

Prezentul înscriș conține date cu caracter personal ce intră sub protecția Legii nr. 677/2001. Persoanele cărora li se adresează prezentul înscriș, precum și terțele persoane care intră în posesia acestuia au obligația de a proteja, conserva și folosi datele cu caracter personal în condițiile prevăzute de Legea nr. 677/2001 și cu respectarea art. 71-74 C.civ.

În susținerea excepției lipsei calității procesuale pasive a arătat că nu există identitate între persoana chemată în judecată și cea care ar putea să fie obligată prin hotărâre judecătorească, forma de exercitare a profesiei – Birou de Mediator neexistând ca atare, mediatorul desfășurându-și activitatea în forma de exercitare a profesiei

– Birou de Mediatori Asociați, aceasta fiind entitatea care trebuia chemată în judecată, prin cei doi mediatori autorizați, fiind vorba despre un litisconsorțiu procesual obligatoriu.

Cu privire la excepția prescripției dreptului material la acțiune, a solicitat să se constate că, în speță, operează termenul de prescripție de 3 ani prevăzut de art. 2517 Cod civil, sens în care pretenția reclamantului pentru creația scadentă anterior datei de 30.05.2014 este prescrisă.

Sub aspectul inadmisibilității, a învaderat că o astfel de acțiune nu poate fi soluționată decât printr-o procedură prealabilă necontencioasă, nefiind admisibilă calea judiciară, tocmai pentru că este o profesie care promovează degrevarea instanțelor de judecată de cauze care pot fi soluționate și prin metode alternative de soluționare a disputelor.

Pe fondul cauzei a învaderat că acțiunea este vădit neîntemeiată, ulterior anului 2010 fiind în imposibilitate de a funcționa, deoarece profesia implica costuri de funcționare, taxe pentru cursurile de formare anuale, iar piața medierii din România era și este inactivă, fapt pentru care și-a suspendat pe o perioadă nedeterminată activitatea. Deși a solicitat de mai multe ori Consiliului de Mediare să ia act de suspendarea de fapt și de drept a activității, nici până astăzi nu a fost emisă o decizie în acest sens, reclamanta refuzând să constate acest fapt, deși conform Hotărârii Consiliului de Mediare nr.4/19.02.2016 se impunea suspendarea pentru neîndeplinirea obligațiilor de plată. În aceste condiții, reclamantul nu ar fi trebuit să emită factura nr.3967/19.10.2016, neacceptată la plată, creația pretinsă la plată nefiind certă, lichidă și exigibilă.

A mai arătat faptul că taxele profesionale nu sunt de natură legală, nu sunt prevăzute prin Legea nr.192/2006 care prevede doar taxe de autorizare, ci sunt stabilite de către Consiliul de Mediare prin hotărâri proprii, pentru a-și asigura finanțarea și plata salariilor mari ale membrilor săi.

În probăjune, a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri, pe care le-a atașat întâmpinării (f.50-61).

Reclamantul a formulat răspuns la întâmpinare la data de 22.08.2017 prin care a solicitat respingerea excepției netimbrării, a lipsei calității procesuale pasive, prescripției extintive și a inadmisibilității, ca neîntemeiate, iar pe fondul cauzei înlăturarea apărărilor formulate și admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată.

Cu privire la excepția lipsei calității procesuale pasive a învaderat că contrarie art. 17 alin.2 din Legea nr.192/2006, Consiliul de Mediare se organizează și funcționează contrarie prevederilor legii și ale regulamentului său de organizare și funcționare, iar conform art. 19 alin.4 din aceeași lege, în exercitarea atribuțiilor sale, Consiliul de Mediare adoptă hotărâri cu votul majorității membrilor care îl compun. Prin art. 9 din Regulamentul de Organizare și Funcționare a Consiliului de mediare, aprobat prin Hotărârea nr.5 din 13 mai 2007, consiliul își acoperă cheltuielile de organizare și funcționare din următoarele tipuri de venituri: a) taxe provenind din autorizarea mediatorilor; b) taxe profesionale pentru exercitarea profesiei de mediator.

Operator de date cu caracter personal nr. 2891

Prezentul înscris conține date cu caracter personal ce intră sub protecția Legii nr. 677/2001. Persoanele cărora li se adresează prezentul înscris, precum și terțele persoane care intră în posesia acestuia au obligația de a proteja, conserva și folosi datele cu caracter personal în condițiile prevăzute de Legea nr. 677/2001 și cu respectarea art. 71-74 C.civ.

A învăderat că, în baza acestor dispoziții, a emis hotărârile cu privire la taxe, hotărâri legale ce se află în vigoare, obligatorii pentru fiecare mediator autorizat și pe care acesta avea obligația de a le achita, obligația achitării taxelor profesionale revenind mediatorului autorizat, iar nu formei de exercitare a profesiei, astfel cum susține părătul.

Cu privire la excepția prescripției dreptului material la acțiune și excepția inadmisibilității, a solicitat respingerea lor întrucât la data de 19.10.2016 părătul a fost înștiințat prin mail de factura fiscală ce face obiectul cauzei, părătul dând și răspuns ce conținea refuzul său cu privire la debit.

Pe fondul cauzei, prin raportare la dispozițiile art. 1270, art. 1170, art. 1516, art. 1350 și art. 1548 Cod civil, a învăderat că se impune admiterea acțiunii, mediatorul luându-și angajamentul achitării tuturor taxelor încă de la autorizare.

A solicitat judecarea cauzei în lipsă.

În susținere, a atașat înscrisuri (f.67-68).

Prin sentința civilă nr. 7966 pronunțată de Judecătoria sector 1 București la data de 20 octombrie 2017 în dosarul nr. 18320/299/2017 a fost admisă excepția necompetenței teritoriale invocată de părăt prin întâmpinare, cauza fiind declinată în favoarea Judecătoriei sector 2 București, pe rolul căreia a fost înregistrată la data de 13.11.2017, sub nr. 26969/300/2017.

La termenul de judecată din 26.01.2018 a fost respinsă, ca neîntemeiată, excepția netimbrării cererii de chemare în judecată, invocată de părăt prin întâmpinare, cu motivarea ce se regăsește în încheierea de ședință de la acea dată.

Analizând cu prioritate, conform art. 248 alin.1 Cod procedură civilă, excepțiile lipsei calității procesuale pasive, a inadmisibilității acțiunii și a prescripției dreptului material la acțiune, instanța reține următoarele:

Potrivit art. 36 teza I-a Cod procedură civilă, calitatea procesuală rezultă din identitatea dintre părțile în proces și subiectele raportului juridic litigios, astfel cum acesta a fost dedus judecății. Pentru verificarea calității procesuale pasive în speță, instanța are în vedere, pe de o parte, obiectul acțiunii, prin care se urmărește valorificarea unui drept de creație, în cadrul căruia sunt determinați atât subiectul activ, cât și subiectul pasiv, iar pe de altă parte, dispozițiile legii speciale, respectiv Legea nr.192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator din care rezultă că atât condițiile privind dobândirea, suspendarea și închiderea calității de mediator, drepturile și obligațiile mediatorului, precum și răspunderea mediatorului privesc mediatorul autorizat, iar nu forma de exercitare a profesiei în care acesta înțelege să își desfășoare activitatea. În plus, prin hotărârile adoptate de Consiliul de Mediare în baza art. 19 alin.4 din Legea nr.192/2006 și art. 9 din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului de mediare, pe care reclamantul își intemeiază pretențiile în cauză, obligația achitării taxelor anuale profesionale, respectiv a taxei anuale administrare tablou, revine mediatorului autorizat, iar nu formei de exercitare a profesiei, astfel cum neîntemeiat susține părătul. Întrucât obligația achitării acestor taxe nu revine formei de exercitare a profesiei, în cauză nu este incidentă nici ipoteza litisconsorțiului procesual obligatoriu.

În consecință, reținând identitatea dintre partea părătă și subiectul pasiv al raportului juridic litigios, în temeiul art. 36 alin.1 Cod procedură civilă, va respinge excepția lipsei calității procesuale pasive, ca neîntemeiată.

Operator de date cu caracter personal nr. 2891

Prezentul înscris conține date cu caracter personal ce intră sub protecția Legii nr. 677/2001. Persoanele cărora li se adresează prezentul înscris, precum și terțele persoane care intră în posesia acestuia au obligația de a proteja, conserva și folosi datele cu caracter personal în condițiile prevăzute de Legea nr. 677/2001 și cu respectarea art. 71-74 C.civ.

Va fi respinsă, ca neîntemeiată, excepția inadmisibilității acțiunii invocată de părât, nefiind incidentă în cauză vreo dispoziție legală care să condiționeze accesul reclamantului la o instanță de parcurgerea vreunei proceduri prealabile necontencioase, sancțiunea neputând fi aplicată în lipsa unei dispoziții legale exprese care să o prevadă.

Mai mult, inadmisibilitatea nu poate fi reținută nici prin raportare la calea procedurală aleasă de reclamant. Astfel, potrivit art. 1026 alin.1 Cod procedură civilă, procedura cu privire la cererile cu valoare redusă se aplică atunci când valoarea cererii, fără a se lua în considerare dobânzile, cheltuielile de judecată și alte venituri accesoriei, nu depășește suma de 10.000 lei la data sesizării instanței, iar conform art. 1027 alin.1, reclamantul are alegerea între procedura specială și procedura de drept comun.

În cauză, obiectul cererii principale, fără luarea în considerare a accesoriilor, îl reprezintă plata sumei de 2.300 lei reprezentând contravalore factura fiscală emisă și neachitată, cerere care se situează sub plafonul valoric prevăzut de art. 1026 alin.1 pentru admisibilitatea cererii. De asemenea, raportul juridic stabilit între părți nu aparține vreunei dintre materiile expres exceptate prin dispozițiile art. 1026 alin.2 și 3 Cod procedură civilă de la aplicarea procedurii speciale.

Cât privește excepția prescripției dreptului material la acțiune al reclamantului, prin raportare la dispozițiile art. 6 alin.4 Cod civil și art. 201 din Legea nr.71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr.287/2009 privind Codul civil, instanța reține, față de momentul la care a început să curgă termenul de prescripție, că, sunt incidente în cauză dispozițiile Decretului nr.167/1958 privind prescripția extinctivă cu referire la creația reprezentând taxa anuală administrare tablou aferentă anului 2010, respectiv dispozițiile Codului civil pentru creațele aferente anilor 2011-2014.

Astfel, părâțul a fost autorizat ca mediator prin Decizia nr. 306 din 28.09.2009 emisă de Consiliul de Mediare (f.7), iar prin Hotărârea nr.1307/14.12.2008 s-a stabilit o taxă anuală de administrare a Tabloului mediatorilor, în quantum de 400 lei, taxă datorată de către toți mediatorii autorizați înscriski pe tablou, începând cu anul următor celui în care s-a emis hotărârea de autorizare (art.2 lit. a și b). Conform art.2 lit. c din aceeași hotărâre, taxa anuală de administrare a Tabloului mediatorilor se plătește integral, până la 31 martie a anului pentru care se datorează, cu excepția primului an în care poate fi plătită până la 30 iunie a anului pentru care se datorează.

În consecință, părâțul avea obligația achitării taxei anuale administrare tablou aferentă anului 2010 până la data de 30 iunie 2010, dată când s-a născut dreptul la acțiune al reclamantului, conform art.7 și art.12 din Decretul nr.167/1958, în ipoteza neexecutării voluntare de către debitor a obligației de plată.

În lipsa intervenirii vreunei dintre cauzele de suspendare ori de întrerupere a termenului de prescripție de 3 ani, prevăzut de art.3 alin.1 din Decretul nr.167/1958, care a început să curgă la 1 iulie 2010, instanța reține că la data introducerii prezentei acțiuni – 26 mai 2017, data depunerii la serviciul de curierat (f.32) – dreptul material la acțiune al reclamantului pentru creația în quantum de 400 lei, reprezentând taxa anuală administrare tablou aferentă anului 2010, era prescris în temeiul art. 1 din Decretul nr.167/1958.

Cu privire la creația reprezentând taxa anuală administrare tablou pe anul 2011, prin Decizia nr. 946/28.01.2011 a Consiliului de mediare s-a stabilit obligația achitării acesteia până la data de 31 decembrie a anului în curs (art.1 alin.3 coroborat cu art.3), termenul de

Operator de date cu caracter personal nr. 2891

Prezentul înscris conține date cu caracter personal ce intră sub protecția Legii nr. 677/2001. Persoanele cărora li se adresează prezentul înscris, precum și terțele persoane care intră în posesia acestuia au obligația de a proteja, conserva și folosi datele cu caracter personal în condițiile prevăzute de Legea nr. 677/2001 și cu respectarea art. 71-74 C.civ.

prescripție a dreptului material al reclamantului pentru recuperarea creanței, în ipoteza neexecuțării voluntare a obligației de către debitor, fiind supus reglementării din Codul civil privitoare la prescripție. Astfel, termenul general de prescripție de 3 ani, prevăzut de art. 2517 Cod civil, a început să curgă, conform art. 2523 coroborat cu art. 2526 Cod civil, la data de 1 ianuarie 2012 și s-a împlinit, în lipsa unei cauze de suspendare ori de întrerupere, la 1 ianuarie 2015, anterior introducerii cererii de chemare în judecată.

Pentru aceste considerente, va admite excepția prescripției extintive a dreptului material la acțiune pentru recuperarea creanței în quantum de 800 lei reprezentând taxe anuale administrare tablou pe anii 2010 și 2011, invocată de părăt prin întâmpinare și va respinge cererea sub acest aspect, ca prescrisă.

Cu privire la taxele anuale profesionale pe anii 2012, 2013 și 2014, acestea au fost instituite prin dispozițiile art. 5 din Hotărârea Consiliului de mediere nr. 196/25.02.2016, reglementându-se o taxă anuală profesională în quantum de 300 lei, prin dispozițiile aceleiași hotărâri precum și prin cele ale Hotărârii nr.197/25.02.2012 acordându-se o serie de facilități la plata acestora, fără a fi prevăzută data limită până la care mediatorul autorizat putea să plătească taxa profesională aferentă fiecărui an.

Aplicând dispozițiile art. 2517, art. 2523 și art. 2526 Cod civil la situația de fapt reținută, cu luarea în considerare ca scadență de plată a datei de 31 martie a anului pentru care taxa era datorată, conform art.2 alin.3 din Hotărârea nr.1307/14.12.2008, instanța reține că la data introducerii acțiunii – 26 mai 2017 – termenul de prescripție de 3 ani era împlinit, acțiunea având ca obiect creanțe reprezentând taxe profesionale pe anii 2012, 2013 și 2014 fiind prescrisă.

Nu poate fi reținută apărarea reclamantului în sensul că emitera și comunicarea facturii nr.3967/19.10.2016 către părăt ar fi operat întreruperea termenului de prescripție, din înscrisurile depuse la dosar de reclamant nerezultând recunoașterea, în orice mod, de către părăt, a dreptului a cărei acțiune s-a prescris, conform art. 2537 pct.1 coroborat cu art. 2538 Cod civil, de asemenea, neoperând nici punerea în întârziere prevăzută de art. 2537 pct.4 Cod civil, câtă vreme notificarea privind debitul datorat transmisă părătului prin e-mail la data de 19.10.2016 (f.68) nu a fost urmată de chemarea lui în judecată în termenul de 6 luni prevăzut de art. 2540 Cod civil, termen care s-a împlinit la 19.04.2017, anterior introducerii cererii de chemare în judecată.

Cu privire la taxele profesionale anuale pe anii 2015 și 2016, având în vedere Hotărârile nr. 196 și 197 din 25.02.2012, Hotărârea nr.4/19.02.2016 și prevederile Hotărârii nr. 30/08.08.2016 ale Consiliului de mediere, emise în baza art. 19 alin.4, art. 14, art.39 alin.1 lit. c din Legea nr.192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator corroborate cu art.15 alin.7 din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului de mediere, instanța reține că părătul avea obligația de a achita aceste taxe profesionale anuale, hotărârile consiliului fiind valabile și obligatorii pentru fiecare mediator autorizat.

Nu poate fi reținută apărarea părătului în sensul nedatorării acestor sume ca urmare a suspendării sale din profesia de mediator, nefiind făcută dovada în cauză cu privire la suspendarea activității în condițiile art. 14 din Legea nr.192/2006 și art. 9 din Statutul profesiei de mediator, nici la cererea mediatorului, constatătă prin decizie a președintelui în condițiile art. 43 din Hotărârea nr.5/2007 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Consiliului de mediere, și nici ca sanctiune disciplinară, aplicată printr-o

Operator de date cu caracter personal nr. 2891

Prezentul înscris conține date cu caracter personal ce intră sub protecția Legii nr. 677/2001. Persoanele cărora li se adresează prezentul înscris, precum și terțele persoane care intră în posesia acestuia au obligația de a proteja, conserva și folosi datele cu caracter personal în condițiile prevăzute de Legea nr. 677/2001 și cu respectarea art. 71-74 C.civ.

hotărâre de sancționare în conformitate cu art. 31 alin.2 lit. n din Statutul profesiei de mediator, iar autosuspendarea activității în fapt, neurmătă de constatarea suspendării activității la cererea mediatorului prin decizie a președintelui nu produce efectele juridice invocate de pârât.

De asemenea, instanța constată că deși taxa profesională anuală nu este prevăzută expres prin Legea nr.192/2006, în baza art. 17 alin.2 din același act normativ Consiliul de mediere se organizează și funcționează potrivit prevederilor legii și ale regulamentului său de organizare și funcționare, iar conform art. 19 alin.4 din aceeași lege, în exercitarea atribuțiilor sale, Consiliul de Mediere adoptă hotărâri cu votul majorității membrilor care îl compun. Prin art. 9 din Regulamentul de Organizare și Funcționare a Consiliului de mediere, aprobat prin Hotărârea nr.5 din 13 mai 2007, consiliul își acoperă cheltuielile de organizare și funcționare din următoarele tipuri de venituri: a) taxe provenind din autorizarea mediatorilor; b) taxe profesionale pentru exercitarea profesiei de mediator, astfel că în baza acestor dispoziții legale reclamantul era îndreptățit să procedeze la adoptarea de hotărâri prin care să instituie în sarcina mediatorilor autorizați obligații de plată a taxelor menționate.

În consecință, cum pârâtul avea obligația achitării taxelor profesionale anuale, va admite în parte acțiunea și va obliga pârâtul la plata către reclamant a sumei de 600 lei reprezentând taxa anuală profesională pe anii 2015-2016.

Cu privire la cererea reclamantului de obligare a pârâtului la plata cheltuielilor de judecată, potrivit dispozițiilor art. 1032 alin. 1 Cod procedură civilă, partea care cade în pretenții va fi obligată, la cererea celeilalte părți, să plătească cheltuielile de judecată. Având în vedere soluția de admitere în parte a acțiunii, reținând culpa procesuală a pârâtului, precum și cheltuielile de judecată necesare, proporționale și dovedite în cauză, conform art. 451 Cod procedură civilă, instanța va obliga pârâtul la plata cheltuielilor de judecată în quantum de 50 lei, reprezentând taxa judiciară de timbru, proporțional cu măsura admiterii cererii de chemare în judecată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge excepția lipsei calității procesuale pasive, ca neîntemeiată.

Respinge excepția inadmisibilității acțiunii, ca neîntemeiată.

Admite excepția prescripției extintive a dreptului material la acțiune pentru recuperarea creanței în quantum de 800 lei reprezentând taxe anuale administrare tablou pe anii 2010 și 2011.

Respinge cererea formulată de reclamantul CONSILIUL DE MEDIERE, CIF 21500343, cu sediul în București, Sos. Nicolae Titulescu nr.88B, sector 1 în contradictoriu cu pârâtul

– BIROU DE MEDIATOR, CNP

domiciliat în pentru recuperarea creanței în quantum de 800 lei reprezentând taxe anuale administrare tablou pe anii 2010 și 2011, ca prescrisă.

Admite excepția prescripției extintive a dreptului material la acțiune pentru recuperarea creanței în quantum de 900 lei reprezentând taxe anuale profesionale pe anii 2012-2014.

Operator de date cu caracter personal nr. 2891

Prezentul înscris conține date cu caracter personal ce intră sub protecția Legii nr. 677/2001. Persoanele cărora li se adresează prezentul înscris, precum și terțele persoane care intră în posesia acestuia au obligația de a proteja, conserva și folosi datele cu caracter personal în condițiile prevăzute de Legea nr. 677/2001 și cu respectarea art. 71-74 C.civ.

Respinge cererea având ca obiect creația în quantum de 900 lei reprezentând taxe anuale profesionale pe anii 2012-2014, ca prescrisă.

Admite în parte acțiunea.

Obligă părățul la plata către reclamant a sumei de 600 lei reprezentând taxa anuală profesională pe anii 2015-2016.

Obligă părățul la plata către reclamant a sumei de 50 lei reprezentând cheltuieli de judecată.

Executorie.

Cu drept de apel în termen de 30 de zile de la comunicare. Cererea de apel se depune la Judecătoria sector 2 București.

Pronunțată astăzi, 02.02.2018, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Președinte,
Sîrbu Ioana-Adriana

Grefier,
Iacob Claudia Nicoleta

Red.- thred. S.I.A., I.C.N./ 4 exemplare/05.02.2018

Comunicat 2 exemplare/

Operator de date cu caracter personal nr. 2891

Prezentul înscris conține date cu caracter personal ce intră sub protecția Legii nr. 677/2001. Persoanele cărora li se adresează prezentul înscris, precum și terțele persoane care intră în posesia acestuia au obligația de a proteja, conserva și folosi datele cu caracter personal în condițiile prevăzute de Legea nr. 677/2001 și cu respectarea art. 71-74 C.civ.